

URDÚ

TERRITORIS ON ES PARLA

L'hindi i l'urdú són considerats la mateixa llengua: només difereixen en el sistema d'escriptura que utilitzen i en algunes paraules. De totes maneres, el que oficialment és considerat urdú es parla al Pakistan, a l'Índia i a l'Afganistan.

DIVERSITAT INTERNA/ VARIACIÓ GEOGRÀFICA

Oficialment es reconeixen tres dialectes de l'urdú. En primer lloc, el dacani (conegut també com a dakani, dakhini, desia o mirgan) que es parla a la regió de Deccan al sud de l'Índia. És la varietat que té menys préstecs del persa i de l'àrab. En segon lloc, el rekhta, que és la llengua de la poesia i la que té més influència del persa. Finalment, el khariboli, que és l'urdú vernacle modern i que es parla a Karachi, Delhi i Lucknow. Aquesta última és la varietat més estesa.

NOMBRE APROXIMAT DE PARLANTS AL MÓN

Té aproximadament 12 milions de parlants al Pakistan i uns 50 milions de parlants a l'Índia.

ESTATUS JURÍDIC I DE FACTO

L'hindi i l'urdú són part d'un mateix contínuum lingüístic, i de fet constitueixen dues varietats d'un únic subdialecte, el khariboli de Dheli, i hi ha intercomprensió. La divisió entre les dues varietats es va fer per raons polítiques: abans de la partició de l'Índia i el Pakistan s'anomenava hindustànic, i aquest mot es referia a les dues llengües com una de sola. L'urdú és la llengua oficial del Pakistan juntament amb l'anglès. També ho és de l'estat indi de Jammu i Kashmir, i és una de les dues llengües oficials de l'estat del sud de l'Índia Andhra Pradesh. Tot i que l'urdú és llengua oficial al Pakistan, no és la llengua de cap regió del país: és la llengua dels mitjans de comunicació, però té pocs parlants nadius al Pakistan (uns 12 milions, que constitueixen un 10%

de la població del país).

FILIACIÓ

Família indoeuropea – llengües indoàries (com el sànscrit o el persa) – llengua hindustànica (juntament amb l'urdú).

ESTATUS

L'urdú, com l'àrab, utilitza el sistema d'escriptura anomenat alifata. És un alfabet consonàntic, de manera que les vocals breus no es representen gràficament. La majoria de grafies vénen de l'àrab, però algunes són agafades del persa i altres són pròpies de l'urdú. Les grafies són lleugerament diferents segons la seva situació, aïllada o formant part d'una paraula (al principi, al mig o al final). El nom de la llengua en aquest alfabet s'escriu de la següent manera: اُردُو

TRETS FORMALS BÀSICS

Fonètica

1. En el sistema consonàntic de l'hindi no hi ha el so de la <g> de gerra, i per això tenen dificultats per pronunciar-les en català (pronuncien, en lloc de *gerra*, *zerra*, amb *s* sonora).
2. En hindi no hi ha el so de *ll*, és per això que poden tenir problemes per pronunciar-la a l'hora de parlar en català.
3. L'hindi no té distinció entre *r* vibrant i bategant, i per això pronuncien un so *r* diferent del del català, i també poden tenir problemes per distingir-los quan els senten.
4. A causa de l'estructura sil·làbica de l'hindi, tenen tendència a la simplificació de les síl·labes que acaben en consonant, i poden inserir una vocal darrere del grup consonant-vocal-consonant a final de mot.

Morfologia i sintaxi

1. En hindi no hi ha articles, i per això poden ometre'ls o utilitzar-los inadequadament en català. Poden dir, per exemple, *Compra les taronges* en lloc de *Compra taronges*.
2. El sistema pronominal és diferent en hindi i en català, i per això poden tenir dificultat en l'ús dels pronoms, especialment els febles.
3. Alguns adjectius no han de concordar amb el nom en hindi, i per això poden cometre errors en la concordança de l'adjectiu i el nom en català. És possible que generin sintagmes com ara *finestra obert* en lloc de *finestra oberta*.
4. A causa de les diferències dels paradigmes verbals en les dues llengües, poden cometre errors en l'ús de la persona i del temps verbal.
5. En hindi, l'auxiliar per a les formes compostes del verb és l'equivalent al verb *ser* català en lloc de l'*haver*, i per això poden confondre's a l'hora d'utilitzar formes compostes com ara *has llegit, he tancat, etc.*
6. En hindi, l'ordre de les frases és subjecte-objecte-verb. Per això, a l'hora de parlar català poden col·locar l'objecte davant del verb i dir oracions com *El got omple* en lloc de *Ompler el got*.
7. En hindi, els modificadors segueixen l'adjectiu, i per aquest motiu poden posposar-los en català, i crear sintagmes com *És simpàtica molt*.
8. En hindi hi ha postposicions, és a dir, l'equivalent a les preposicions catalanes però al final del sintagma. Poden tenir problemes per a la bona col·locació d'aquests elements en les frases catalanes.

LLENGUA I INTERACCIÓ SOCIAL

com estàs? **āp kaise hai? (m.) / āp kaisī hai? (f.)**

d'acord **ṭhīk hai!**

Material elaborat per Linguapax amb el suport de:

Ajuntament
de Barcelona

Diputació
Barcelona

felicitats!	mubārak!
bon dia	sālam alaikum!
bona nit	shabbā xair!
bona tarda	salām alaikum!
adéu	xudā hāfiz!
si us plau	meharbānī karke!
gràcies	shukriyā

LÈXIC

Algunes realitats són anomenades de manera diferent en hindi i urdú i en català. Aquí recollim alguns exemples de camps semàntics bàsics:

Termes de parentiu

En hindi i urdú, els termes de parentiu reflecteixen l'edat i valors com ara el respecte, i varien segons la confessió religiosa dels parlants (hi ha termes hindús, musulmans i sikhs). A continuació en reproduïm alguns exemples:

māmā	oncle (germà de la mare)
tāū	oncle (germà més gran del pare)
cācā	oncle (germà més jove del pare)
mausā (xālū, musulmā)	oncle (marit de la germana de la mare)
phūphā	oncle (marit de la germana del pare)

tāī	tia (dona del germà més gran del pare)
māmī	tia (dona del germà més jove del pare)
mausī (xālā, musulmà)	tia (germana de la mare)
buā	tia (germana del pare)

Numerals

1	aik	8	aath
2	duu	9	nau
3	tin	10	das
4	chaar	11	giaarah
5	paanch	20	biis
6	chay	100	suu
7	saat		

L'expressió del temps

En hindi i urdú hi ha una concepció del temps diferent de la que hi ha en català. Segmenten el temps en dues categories: 'ara' i 'no ara' (passat o futur), en lloc de les tres categories del català.

avui	aj
ahir / demà	kal

abans d'ahir / demà passat **parsõn**

A diferència de les cultures europees, el temps no és concebut com un eix lineal que va del passat al present i del present al futur, sinó que conceben el present com un punt central del temps, i les variacions temporals mesuren la distància del present, independentment de si és passat o futur.

Els noms dels mesos vénen de les formes llatines (així, 'abril' s'anomena *apral* i maig *mai*). Els dies de la setmana tenen correspondència musulmana:

		Terme musulmà
dilluns	somvār	pīr
dimarts	mangalvār	mangal
dimecres	budhvār	budh
dijous	guruvār	jummerāt
divendres	shukravār	jummā
dissabte	shanivār	haftā
diumenge	itvār	itvār

ESTATUS CULTURAL DE LA LLENGUA

A l'origen el nom de la llengua no s'havia fixat: segons les regions es parlava de diverses variants dialectals que s'anomenaven de maneres diferents. A finals del s.XIII, però, la situació va canviar i la llengua va expandir-se quan el poder musulmà es va estendre cap al sud de l'Índia. Així doncs, la literatura en aquesta llengua va començar al sud de l'Índia, però després de la conquesta mongola el s.XVII, els dos centres culturals urdús van ser Delhi i Lucknow. A Delhi hi va haver una forta producció poètica, que va ajudar a estendre la llengua mitjançant salons literaris anomenats *mushaira*. Ha continuat sent

llengua literària fins a l'actualitat, també durant la conquesta britànica, malgrat que durant aquesta època l'única llengua oficial va ser l'anglès.

RECURSOS SOBRE LA LLENGUA DISPONIBLES A BARCELONA

- Nexes: associació per afavorir l'aprenentatge intercultural. Organitzen eventualment cursos d'urdú. www.nexescat.org
- Ravalnet: xarxa ciutadana que promou la inclusió social. Organitzen eventualment cursos d'urdú. <http://www.ravalnet.org/presentacio>
- Casa Àsia: difusió de les llengües i cultures asiàtiques. <https://www.casaasia.cat>

BIBLIOGRAFIA

Aslam Yousuf, M. i M. Malherbe (1993). *Parlons ordou*. L'Harmattan: París.

Barz, R. I Y. Yadav (2000). *An introduction to hindi and urdu*. Munshiram Manoharalal Publishers: Nova Deli.

Contreras, J.M. i J. Rafel (2010). *L'hindi i l'urdú. Estudi compartiu entre les gramàtiques de l'hindi i l'urdú*. Fascalat edicions: Barcelona

Ethnologue. (consulta: octubre de 2016). www.ethnologue.com

Material elaborat per Linguapax amb el suport de:

Ajuntament
de Barcelona

Diputació
de Barcelona